

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 244.

V Ljubljani, v torek 23. oktobra 1888.

Letnik XVI.

Deželni zbor kranjski.

(Šestnajsta seja, dne 20. oktobra.)

Pričetek seje ob 1/2 10. uri dopoldne. Po prečitani in potrditvi zadnjega zapisnika prosi deželni glavar dr. Poklukar na znanje vzeti, da mu je od vlade došel načrt o vravnavanju vipavskih hudournikov, ki se izroči deželnemu odboru. Poslanec Lavrenčič omenja, da so ti hudourniki letos zopet veliko škode napravili in dosti zemlje odnesli, in da je njih vravnanje nujno potrebno. Obžaluje, da se to ni moglo zgoditi že dozdej in prosi, naj se prej ko mogoče izvrši vsaj v prihodnje. Zatem se poročilo deželnega odbora o reorganizaciji deželnih uradov izroči finančnemu odseku.

Po predlogu dr. Vošnjaka se takoj prične obravnavati o proračunu deželnega posojilnega in deželnega zaklada za l. 1889., ki je stal kot zadnja točka na dnevnem redu današnje seje in o katerem poroča poslanec dr. Mošič.

V splošnji razpravi poprime besedo poslanec Dežman in zlasti graja pavšalne kredite. Mož se ni spominjal, da ima kot deželni odbornik priliko in moč napake odpravljati, da je pa kot deželni odbornik vselej sam tako ravnal, kakor sedaj graja nad svojimi narodnimi tovariši.

Krepko mu odgovarja poslanec Detela in omenja, da se je pavšalni kredit za ceste od nekdanj dovoljeval. Potreben je silno, zato se je v zadnjih časih povikšal od 25.000 na 27.000 gld. Meje za dovoljevanje podpor so pač res tesne, ali deželni zbor jih je pred nekimi dnevi sam nekoliko raztegnil in g. Dežman se je v deželnem odboru sam prepričeval, da se podpore dovoljujejo le tedaj, kadar je v resnici potrebno. Dežman sam sebi nasprotuje; na eni strani toži, da imajo občine toliko naklad, da jih ne morejo zmagovati, na drugi pa kliče: „selbst ist der Mann!“ Občine naj si pomagajo same! Kako se to strinja? Občine zaslužijo podpore in nedavno je g. Dežman sam zagovarjal podporo za občinski pot, za katero je prosila občina

Črni Vrh. Občine plačujejo za okrajne ceste, ki jih pa ne morejo dosti rabiti, zato je prav, da se jim dovoljujejo podpore za občinska pota. (Dobro!)

Poslanec Dežman se še enkrat opravičuje, ali poslanec Detela ga v drugo zavrne, potem pa se oglasi poslanec Murnik in pojasnjuje poslancu Dežmanu, zakaj se je pomnožil kredit za obrtne namene. Napravilo se je več obrtnih šol, ki jih je treba podpirati.

Poslanec Zvegelj zagovarja svojega tovariša Dežmana in se zopet huduje nad neprilčno sostavo deželnega proračuna. Tudi njega zavrača poslanec Detela, potem se oglasi poslanec Šuklje in podaja pregled deželnega gospodarstva v zadnji šestletni dobi, primerja ga z gospodarstvom, ko je še ona stranka imela večino v našem deželnem zboru. To primerjevanje je jako zanimivo in najboljše priporočilo za našo narodno večino, zato objavimo celi govor po stenografičnem zapisniku.

Poslanca Dežmana je jako razburila opazka predgovornikova, da je narodna večina izvršila tri velikanske čine, ki bodo vedno znameniti ostali za deželne finance in za katere nasprotna stranka ni imela dovolj odločnosti, namreč naklado na žganje, konvertovanje zemljiščno-odveznega zaklada in pomnožitev dohodkov normalno-šolskega zaklada s tem, da je pritegnila železnice k plačevanju dotičnih naklad. Oglasil se je k stvarnemu popravku in se izgovarjal, da njegova stranka tega zato ni mogla izvršiti, ker bi ji kaj tacega prejšnja vlada ne bila dovolila.

Med splošnim veseljem mu odgovarja poslanec Šuklje, da je nasprotni stranki odrekal le potrebno odločnost, in da je čudno, ako ji prejšnja vlada tega ne bi bila dovolila, ker je bila vendar tesno zvezana z njo, med tem ko je sedanja vlada, ki z nami vendar-le ni v tako ozki zvezi, nam vse to dovolila.

Govori še dr. Vošnjak in omenja, kaj je narodna večina storila za šolstvo, ker je napravila toliko novih šol, da skoraj ne bo večjega kraja brez

šole; ustanovila je kmetijsko, sadje- in vinorejsko šolo na Grmu, vravnala zdravstvene zadeve, razširila deželno blaznico, sklenila premeščenje bolnišnice iz mesta, za kar je nakupila že potrebni prostor in dovolila zidanje bolnišnice za kužljive bolezni. Veliko je storila za ceste, železnice in vravnavanje vodâ, ter bo z mirno vestjo stopila pred svoje volilce.

Po končni besedi gospoda poročevalca se prične posebna razprava in se najprej potrdi proračun deželnega posojilnega zaklada za leto 1889: Potrebščina bo iznašala 225.885 gld. 18 kr., zaklada pa 128.027 gl., torej bode primanjkovalo 97.858 gl. 18 kr., ki jih bode pokriti iz deželnega zaklada. Potem so se dovolile naslednje podpore:

1. Društvu za oskrbovanje bolnih dijakov na Dunaji kot podpora 50 gld.
2. Istemu društvu za pristop ubožnih dijakov iz Kranjskega 135 gld.
3. Štipendije za tri kranjske učence podkovske in živinozdravniške šole v Ljubljani po 60 gld. 180 gld.
4. Podpora dramatičnemu društvu v Ljubljani 2000 gld.
5. Podpora „Glasbeni Matici“ v Ljubljani 500 gld.
6. Podpora za šolo filharmoničnega društva 300 gld.
7. Za nakup knjige „Vrtnarstvo“ za ljudske šole 300 gld.
8. Podpora za gimnazijo v Rudolfovem 250 gld.
9. Podpora slovenskim vseučiliščnikom v Gradci 200 gld.
10. Podpora rudarski šoli v Ljubnem 20 gld.
11. Dijaškemu zavetišču na Dunaji 50 gld.
12. Podpornemu društvu modroslovcev na Dunaji 20 gld.
13. Gimnaziji v Kranji 50 gld.
14. Monsign. Luki Jeranu za dijaško kuhinjo 150 gld.
15. Gimnaziji v Kočevji 100 gld.
16. Kiparju Alojziju Progarju 100 gld.
17. Kiparju Alojziju Gangelnu na Dunaji 240 gld.
18. Maksu Pavlinu, živinozdravniškemu dijaku 100 gld.
19. F. Majdiču, živinozdravniškemu učencu 100.
20. Podpora društvu „Dijakov“ c. kr. vis. šole za kmetijstvo na Dunaji 30 gld.
21. Podpora Mateju Hubadu, konservatoristu na Dunaji 100 gld.
22. Društvu dijaški in ljudski kuhinji v Ljubljani 100 gld.
23. Društvu „Narodna Šola“ v Ljubljani 100 gld.
- 24.

LISTEK.

Dva dni v Benetkah.

XI.

6. septembra.

Popoldanja polovica ponedeljka, t. j. drugega dneva našega bivanja v Benetkah, je bila odločena za obiskanje vojvodske palače in za kratek izlet na otok Lido.

Kmalu vstanemo od obeda, pri katerem smo si naročali vse boljše točke v treh jezikih pisanega, v navadno vrsto: „entrée“, „diner“ in „dessert“ razdeljenega vsporeda. Ravnali smo se kot popotniki vseskozi po pregovoru: „domá — žgance, na potu — piščance“.

Zavijemo čez Markov trg proti vojvodski palači („palazzo ducale“). Ta veličastna stavba je za cerkvami prva in najbolj znamenita v Benetkah. Že nad 1000 let stoji na tem mestu. Petkrat je bila pogorela, pa zopet se je dvignila, lepša kot poprej, iz pepela. Sedanje poslopje je delo srednjega veka. L. 1853 so ga veliko popravili. Tudi sedaj je velik kos vnanjega zida obit z deskami, menda zaradi popravil po stenah in hodiščih.

Palača je zidana v arabsko-gotiskem slogu. Dva

nadstropja ima. Pri tleh in v prvem nadstropju jo obdajajo odprti hodniki s kratkimi stebriči, na katerih sedé krasni mnogovrstni kapiteli, na te pa se opirajo gotiški loki. Mogočno zgorenje nadstropja ima 7 lepih gotiških oken, na sredi bogato okrašen balkón. Vsa stena njegova je pokrita s ploščami rudečkastega marmorja.

Skozi velika vrata stopimo v prostorno dvorišče. Sredi njega sta dva znamenita bronasta vodnjaka. Krenemo na levo in ugledamo pred sabo velikanske stopnjice, ki po pravici nosijo imé „scala dei giganti“ (stopnjice orjakov). Da so te stopnjice kakor sploh vse v tem poslopju od čistega marmorja, umeva se samo ob sebi. Spodaj je varujeta dva ogromna kipa Mars in Neptun, predstavljajoča nekdanjo moč republike beneške na suhem in na mokrem. Obedva mojstersko delo, neprecenljive umetniške vrednosti. Vrh teh stopnjic vršilo se je kronanje novo-izvoljenega vojvode.

Gremo gori in pridemo zopet v odprto hodišče, nekoliko stopinj na desno pa do „zlatih stopnjic“ („scala d'oro“). Po teh ni smel nihče drugi hoditi, kako sami plemenitniki, katerih imena so bila vpisana v zlato knjigo. Sedaj sme vsak gori in doli, da le 1 frank vstopnine plača. Zlate stopnjice držé kvišku do 11 dvoran, ogromne velikosti in nepo-

pisne krasote. Tu so stanovali nekdanj mogočni doži beneški, sprejemali zastopnike in poslance tujih držav ter zbirali okrog sebe v posvôt prvake in starašine ljudstva. Stene dvoran so čez in čez pokrite z umotvori najboljših laških slikarjev. Predmet jim je po največ vzet iz zgodovine beneške republike: pomorske bitve, viharji, prihod tujih poslanstev itd.

V dvorani „velicega sveta“ smo videli velikansko sliko, ki zagrinja kar celo steno. Slikal jo je Tintoretto. Pravijo, da je največja na svetu. — Kdor bi hotel vso lepoto teh dvoran počasi in natančno pregledati, bi samo zato potreboval več dni. Mi smo kar leteli skozi, ker nas je čas lovil. Kamor človek oko obrne, vse je prečudno krasno, mojstersko, dovršeno. V teh dvorinah je shranjena velika knjižnica sv. Marka (130.000 zvezkov in 10.000 rokopisov), denarna zbirka in druge znamenite starine.

Izpred dvoran se pride po majhnih stopnjicah pod streho, kjer so bile nekdanj zloglasne ječe, „piombi“ imenovane. Ko se je svinčena streha na solncu razbelila, so se ubogi jetniki — takorekóč — živi pekli v svojih celicah in trpeli strašno žejo. Marsikateri je zblaznil vsled grozovitih muk, če ga ni smrt že poprej rešila silnega trpljenja. Mi teh ječ nismo videli, ker bi bilo treba dobiti v to posebno privoljenje, česar pa nam čas ni dopuščal.

Konservatoristu Janku Kosu na Dunaji 50 gld. 25. Medicinu Ivanu Geigerju 150 gld. 26. Bolnišnici v Št. Vidu na Koroškem 50 gld. 27. Donesek za Vodnikov spomenik v Ljubljani 1000 gld. 28. Donesek za zgradbo sirotišnice v Kočevji 500 gld. 29. Donesek pedagogičnemu društvu na Krškem 150 gld. 30. Donesek muzealnemu društvu v Ljubljani 400 gld. 31. Donesek Jerneju Pečniku na Krškem za izkopavanje starin 200 gld. 32. Donesek ribštev-nemu društvu v Ljubljani 50 gld. 33. Donesek patrijotičnemu društvu dežele Kranjske 100 gld.

Po predlogu poslanca Dežmana se je dovolilo razun tega še profesorju M. Vođušku 200 gld. za izdavanje od njega spisane astronomične knjige.

Skupna potrebščina deželnega zaklada za leto 1889. iznaša 831.745 gld. 76 kr., zaklada pa 196.452 gld. 62 kr., torej bode primanjkovalo 635.293 gld. 14 kr.

Za potrebno pokritje nedostataka v znesku 635.293 gld. 14 kr. se bo za leto 1889. pobiralo:

1. 40% priklado na vžitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa v znesku 129.590 gld.;

2. sledeče naklade:

a) od porabljenih likérjev in vseh poslajenih tekočin brez razločka na stopinje alkoholo-vine od hektolitra po 6 gld.;

b) od vseh porabljenih žganih opojnih tekočin po stopinjah 100delnega alkoholo-metra za vsako hektolitersko stopinjo 18 kr., v skupnem znesku 100.000 gld.;

3. 28% priklado na vso predpisano svoto vseh neposrednih davkov z vsemi državnimi prikladami vred v znesku 404.232 gld.

Vsi ti predlogi obveljajo brez daljnega ugovora, deželnemu odboru se pa naroča, pridobiti sklepom pod 1. in 3. Najvišje potrjenje.

Ko je bila ta točka rešena, poroča poslanec Detela o prošnji županstva v Veliki Loki gledé podpore za napravo vodnjaka. Dovolí se 200 gld., ob enem se ta prošnja priporoča vladi, da bi tudi ona dovolila kako podporo. (Konec prih.)

Matica Slovenska.

LXXXI. odborova seja, v sredo dné 17. okt. 1888.

Navzočni: Gg. J. Marn (predsednik), A. Bartel, I. Flis, P. Grasselli, dr. A. Jarc, dr. Fr. Lampe, M. Pleteršnik, dr. L. Požar, A. Praprotnik, L. Robič, F. Stegnar, J. Šuman, dr. Iv. Tavčar, Iv. Tomšič, Fr. Wiesthaler, A. Zupančič, V. Zupančič in dr. J. Zupanec (odborniki). Skupaj 18.

Zapisnika XXIII. rednega velikega zbora in 80. odborove seje, ki sta ju pregledala overovatelja Kržič in Raič, oziroma Bartel in Kržič, potrdí odbor brez ugovora; današnjemu bodeta overovatelja odbornika Bartel in Tomšič.

Predsednik se spominja žalostne usode pokoj-nega prof. Raiča, kateri ima mnogo zaslug za „Matico“. Bil je marljiv odbornik; pri nobeni seji ga ni manjkalo, tudi v odsekih: književnem in agitacijskem, je bilo njegovo delovanje živahno. Često je presojal došle rokopise in popravljaj iz lastnega nagiba društvene knjige. „Matica“ je polo-žila na njegovo rakev venec s trakovi in se vdele-

žila v mnogobrojnem številu njegovega pogreba dné 21. septembra t. l. Mimo tega žalostnega dogodka mu je pa poročati tudi o veselih. „Matica“ je bila posredno počeščena s tem, da je bil v zadnji dōbi njen podpredsednik, župan P. Grasselli, vnovič potrjen županom in njen odbornik dr. Jos. Poklukar odbran deželnim glavarjem. Mnogoletnemu in marljivemu odborniku, proštu dr. A. Jarcu, je „Matica“ povodom njegove zlate maše dné 15. avg. t. l. pismo čestitala, želeč mu še obilo let tako krep-kega zdravja na prospeh društvu. Odbornik g. I. Šubic je postal ravnatelj obrtne šole in ravnatelj g. Wiesthaler preselil se je iz Kranja v Ljub-ljano; tukajšnjemu odboru prirasteta na ta način dve spretni in delavni moči. Čestita marljivemu blagaj-niku g. L. Robiču k njegovemu godu ter ga prosi, naj tudi v prihodnje ne zabi „Maticę“, čemur bla-gajnik z veseljem pritrdi z zagotovitom, da bo za „Matico“ vselej rad deloval, kolikor bo v njegovi moči. Veseli ga, da se je posrečilo bivšega blagaj-nika, g. Vilharja, v odboru še obdržati, ki bo „Matico“ lahko še vedno podpiral, zlasti v gospo-darskih vprašanjih.

Slavitelje V. Štefanovičeve v Belem Gradu po-zdravila je „Matica“ dné 21. septembra t. l. brzo-javno in dobila v prijazen odgovor brošurico, v ka-teri je tiskan slavnostni govor, ki ga je imel o tej priliki prof. Bošković.

Sklepanje o nasvetu blagajnika Robiča, naj se tajniku naroči, da izvrši odborov sklep iz l. 1874. gledé beleženja umrlih ustanovnikov v „Letopisu“, odloži se iz opravičenih razlogov na prihodnjo sejo.

Prihodnja odborova seja utegne biti v drugi polovici februarja meseca. Mimo književnih in ra-čunskih zadev posvetovati se bo takrat odboru o tem, kako in kedaj praznovati društveno petindvajsetlet-nico. Predsednik poprosi odbornikov, naj bi dotlej pripravili v ta namen primerne nasvete.

Nagrade pisateljem in korektorjem letošnjih društvenih knjig odobri odbor po daljšem razgovoru in z nekaterimi premembami v zmislu dotičnih nasvetov književnega odseka. Predsedništvo se po-oblasti, da obvesti o tem sklepu pisatelje in korek-torje, blagajnik pa, da jim proti postavno koleko-vani pobotnici izplača potrjene svote iz društvene blagajnice.

Določijo se založne cene letošnjim knjigam. „Matica“ bo prodajala: „Letopis za leto 1888.“ po 1 gld.; Apihove Slovence in l. 1848. po 1 gld.; Dolinarjevega Prihajača po 30 kr. in I. del „Erjavčevih pripovednih spisov“ po 70 kr. „Letopisa“ utegne ostati za podrobno razprodajo 50 do 80, drugih knjig pa po 250 do 280 iztisov. Gotovo bodo pridno po njih segali, ker so zelo zanimive in dober kup.

Kakor druga leta, ima se tudi letos tiskati na platnicah „Letopisa“ poziv pisateljem gledé doneskov za prihodnji „Letopis“.

Odbor pritrdi v načelu nasvetu književnega od-seka, „Matica“ naj dela na to, da izidejo 1889. l. zopet štiri knjige in potrdi dve knjigi, ki ju name-rava „Matica“ izdati, to je: „Letopis za l. 1889.“ in II. del „Erjavčevih pripovednih spisov“. Gledé ostalih dveh knjig naj se začasno skrbi. Ob-

otožno poslopje, državna ječarna nekdanje republike. Ozek mostiček, ki nosi imé „most zdihovanja“ (ponte dei sospiri) jo veže s palačo. Pokrit je, in tudi ob straneh zapažen, da se ne more videti zunaj, kdo gre čeznj. Čez ta mostič so vodili jetnike pred sodnji stol. Marsikdo je zdihovaje stopal čeznj in morebiti nekaj hipov pozneje že izdihnil — za vselej.

Nismo se dolgo mudili na teh temnih krajih, kjer vlada mrtvaška tihota in veje neprijeten duh po trohnboli. Lezli smo zopet kvišku in pridši na vrh radostno pozdravili svetlobo jasnega dneva.

Z raznimi vtisi v duši zapustimo vojvodsko pa-lao. Koliko zgodovine krije ona v svojih zidovih, vesele in slavne, — a tudi temne in grozne!

Ko so bile Benetke še Avstriji podložne, je stanoval v vojvodski palači cesarjev namestnik (gou-verneur). Tudi sedaj se v njenih krasnih dvorinah vršijo večje državne svečanosti.

Kraljeva palača pa stoji prav za prav na na-sprotni strani, onstran „piazza“. V njej je bila nekđaj bogato založena beneška pismoshramba (arhiv), prenešana sedaj v vojvodsko palačo. Na desnem oglu kraljeve palače se drži l. 1536 prizidana denarna kovačnica, „la zecca“. Po njej imamo svoj navadni izraz za zlati denar, svoj „cekin“; — da bi jih le kaj bilo lepo zvenceh starih rumenjakov!

širnejše poročilo o sredstvih, s katerimi bi se dalo to prilično izvršiti, in pa dotične nasvete književnega odseka odbor uvažuje in odobrava. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. oktobra.

Notranje dežele.

Minister *grof Schönborn* je rekel pri spre-jemu pravosodnih uradnikov: „Naloge resorta, s kojega vodstvom me je počastilo Nj. velečastvo, niso politične. Vzvišeno je bistro prava, visoko je nad vsemi strankarskimi težnjami in političnimi boji; njegov izvor veljati mora vsem mislečim možem kot nadnaraven. Ta nadnaravni izvor jako lepo označuje duhoviti angleški nčenjak Blackstone, ki govori v svoji razpravi o izvirih prava o „law of nature, coeval with mankind, dictated by God himself.“ Vsak čas primerno je bilo temu vzvišenemu izvoru in človeku prirojenemu strahu in spoštovanju prava, da mora pravosodje vsikdar ostati oddaljeno politi-škim vplivom, posebno pa najimenitnejši del njegov, t. j. razsojujoči sodniki.“

Dalmatinski namestnik, F. M. L. pl. Blažeković, bo v kratkem odstopil, ker želi biti umirovljen. Kot ujevog namestnik se imenuje ge-neral Albori, rojen Zaderčan.

Ogerska vlada je dne 21. t. m. podpisala z Rothschildovo finančno skupino pogodbo o kon-vertovanji državnega dolga. Tisza bo že v nekaterih dneh predložil državnemu zboru dotično predlogo. „Nemzet“ pravi, da se je s tem storil največji korak za vravnanje ogerskih kreditnih razmer.

Vnanje države.

V Parizu se zopet živahno razpravlja zadeva *trocarske zveze*. Ruski car bo v kratkem bajé obiskal kodanjski dvor, povrnil pa se bo v Rusijo čez Berolin. V isti dōbi bo neki avstrijski cesar obiskal Viljema v Berolinu.

Rusko veleposlaništvo v Berolinu zatrjuje, da je cesar Viljem na Dunaji posredoval v *bolgar-skem* vprašanji, méni pa, da ni dosegel pravega vspeha.

Ruski list „Novoje Vremje“ je objavil več člankov bajé iz peresa mnogo imenovanega gene-rala Bogdanoviča, ki v zadnjem članku piše mej drugim: Rusija mora stopiti iz svoje abstinence politike. Nevarno je preveč stati v ozadiju pri važnih političnih vprašanjih. Rusija izgubiva, protivniki pri-dobivajo tal. Ako bodo sovražniki gotovi s svojimi notranjimi zadevami, postopali bodo skupno zoper Rusijo. Najnespravljivejša sovražnika njena sta Nem-čija in Anglija. Nemčija bo Rusijo konečno popol-noma osamila; zaradi tega naj se slednja raje združi z Avstrijo. Rusija ne sme preveč izbirati prijateljev, vzeti jih mora, kjerkoli jih le najde. Morda bi se dala pridobiti Italija, ako se jej ponudijo posebna privoljenja. Konečno pa se ne sme tudi zveza z Francijo odvrniti.

Nemški konservativni krogi so sedaj prepri-čani, da je cesar Viljem odločen nasprotnik kazen-skega postopanja zoper prof. Geffekena in da je v to le privolil, ker je Bismarek pretíl s svojim od-stopom.

Iz *francoske* prestolnice se poroča dne 20. t. m.: Sinoči so v Havre-u neznane osebe snele nemški konzulatni grb, onesnažile ter ga pustile na cesti ležati. Prefekt je takoj šel h konzulu ter iz-razil svoje obžalovanje naznanivši, da se je pričela stroga preiskava. V istem smislu se je opravičil tudi Goblet pri nemškemu veleposlaniku. Pokazalo se je, da so to storili pijani ponočnjaki. — Pri konferenci v Lyonu je Lesseps predčerašnjim za trdno obljubil, da se bo otvoril panamski prekop meseca julija 1890.

Londonski „Truth“ poroča, da se bo poroka *princa Aleksandra Battenberškega s pru-sko princesinjo* Viktorijo vršila prihodnje dni na tistem v kapelici graščine Windsor. Kakor znano, je Bismarek tej zvezi odločen nasprotnik. Nemški listi dostavljajo tej vesti, da v Berolinu ni o tem ničesa znanega.

Italijanski veleposlanik v Carjigradu, baron Blanc, se zelo trudi, da bi pridobil Turčijo za pristop k mirovni ligi. Sultan ni tej ideji nič kaj prijazen. Tudi smo že včeraj naglašali, da je močna vladna stranka v Carjigradu za približanje Turčije Rusiji.

Turško ministerstvo se še do sedaj ni ko-nečno zedinilo o sueški pogodbi; ni še določeno, kedaj se bo podpisala, ker so člani kabineta pre-različnih nazorov. Dné 15. t. m. so v svojem so-vetu sklenili v tej zadevi neko mazbato, kojo so poslali sultanovi pisarni.

Rumunske volitve v zbornico vršile se bodo mej dnem 24. in 26. t. m. Število protidinastičnih kandidatov narašča dan za dnevom, kakor tudi zoper kralja in sploh Hohenzollernece naperjeno gibanje mej narodom. — Strankarski shod pristašev bivšega ministra Bratianuja je narod razkropil. Vodje te stranke je razdraženo ljudstvo na cesti sprejelo s sikanjem in klici: „Proč s tatovi!“

Pač pa smo obiskali druge strašne temnice. Peljal nas je z lučjo do njih eden stražnikov, ka-koršnih je mnogo nastavljenih po oglih palače. Po raznih tesnih in zadublih hodnikih in stopnjicah pritapamo do teh groznih ječ, — „temnic“ v pravem pomenu besede. Nikdar ni vanje posvetil žarek zla-tega solnca, nikdar zapihljala čista sapica. V teh ječah, zidanih s samim debelim kamenjem, bili so obsojenci živi pokopani. — V skritem kotičku tik stene, katera se dviguje nad morskim prelivom, kazal nam je vodnik morišče. Kdor je bil obsojen na smrt, odsekali so mu ondi glavo. Kri je seur-ljala skozi luknjo v tleh doli v morski preliv, — truplo njegovo pa so po noči v pokriti gondoli od-peljali na plano morje in pogreznili v globočino. — Nekateri doži so bili okrutni samosilniki, hujši od ropne zveri v gozdu. Kdor jim ni bil všeč, morda zaradi časti in bogastva, katero se mu je množilo, ali iz družih vzrokov, zvabili so ga pod kako pre-tvezo v palačo ali dali ga skrivaj zgrabiti in pred se pripeljati. Brez ugovora je moral dati glavo pod meč. Kar zmanjkalo je človeka tu pa tam, živa duša ni védela, kam je izginil, meso njegovo pa so že davno razjedle požrešne ribe sredi globocega morja. — Koliko nedolžnih ljudi je ta čas žalostno po-ginilo! Onkraj merskega preliva, palači nasproti stoji

Izvirni dopisi.

Iz Bohinja, 14. oktobra.*) (Raznoterosti.) Poročal sem Vam, kako škodo je pri nas naredil zadnji vihar, in izrazil dvojbo, bo li mogoče poslati na deželno sadno razstavo toliko in takih vrst sadja, da bi za drugimi preveč ne zaostali. No, posrečilo se je vendar po Bohinji, ki ima po zaslugi neumorno delujočega sadjarja Matije Stareta mnogo raznovrstnega sadja, dobrega, in ker nekaterim vrstam kraj in podnebje ne ugaja, tudi slabega, raznim sadjarjem in prijateljem napredstva v sadjarstvu nabrati toliko vrst, da Bohinj na razstavi ne bo zadnji. To vsaj upamo. Največ vrst jabolk jesenskih in zimskih nabral je z velikim trudom g. nadučitelj v Srednji Vasi po gornji dolini. Zbirka obseza okoli 50 vrst (ker vreme in vihar nista več pripustila) in 8 vrst jesenskih hrušek. Razven tega poslala sta v razstavo sadje iz svojih vrtov Matija in Primož Stare, posestnika iz Podjelij.

V spodnji dolini trudili so se osobito g. obč. tajnik Jos. Ravhekar in drugi, da bi bila tudi ona dolina dostojno zastopana.

A ne le sadje, nego tudi naš jabolčnik in hruševce, pa ne samo letošnji, tudi starejši se bode videl in poskušal na ljubljanski razstavi; poslalo ga je več tukajšnjih posestnikov, ki so ga sami pridelali. Naše sadje je posebno sočno in zato jako ugaja za mošt.

Vreme se je zadnje dni zboljšalo; vzlasti tri dni so imeli ljudje ugodno priliko svoje zaostale poljske pridelke domov spraviti. Le jeda (ajda) je nekaj zamudila; prav tako je še repa in korenje na polji. Višje gorovje se je pokrilo s snegom. V višini 1400 metrov ga je že dosti nad 1 meter. Tudi v dolini je nekoliko strašil, pa se je naglo umaknil žarkom solnca.

Sira je mnogo napravljenega, posebno v sirarnicah na Bistrici, pri Stari Fužini, pa tudi drugje. Izdelovanje sira se je ustavilo, kakor je vsako leto o tem času navada. Kupčija s sirom je letos le bolj srednja, akoravno se oglašajo posebno iz oddaljenih krajev (z Dunaja, iz Bosne itd.); zadnje kaže, da je naš sir pridobil si ime vzlasti po vnanjih krajih bolj, kakor po domačih mestih in naših trgovcih. Še tisti domači trgovci, ki ga imajo, sramujejo se menda bohinjskega imena in ga krstijo s tujim. Tujcem na Bledu, v Polčah, Lescah in Radovljici, pa tudi v Bohinji samem se je naš sir jako priljubil. Čudimo se torej, da domačinom bolj diši tuje blago, ki je večkrat mnogo slabše od našega pridelka. Naj torej naše občinstvo zahteva od krčmarjev in trgovcev s sirom domačega blaga, ki bode gotovo boljše tehnolo. Le s tem se more dotičnike prisiliti, da bodo sir iz Bohinja naročevali. Kesal se nikdo ne bode.

Iz Kapljevasi pri Komendi, 21. oktobra. Kakor je čitati v časopisih v poročilu o XIV. seji slavnega deželnega zbora, ki je bila dné 18. t. m., poročal je gospod dr. Vošnjak v imenu finančnega odseka o prošnji županstva kamniškega, naj bi se v Kamniku ustanovila iz P. P. Glavarjevega zaklada javna bolnišnica! Ker se ta prošnja opira na to, da Komenda ni umesten kraj za bolnišnico in ker se je gosp. poročevalec celó izrazil, da je kraj močviren, da nima dobre pitne vode, ne mesarja niti peka in se tudi zdravnik, kadar ta umrje, ne bode mogel dobiti, dolžnost mi je tedaj gledé na to, ker kraj Komenda leži v mejah tukajšnje občine, izpregovoriti nekaj besedi v pojasnilo.

Da bi bil Komenda močviren kraj, ne bode pač nihče trdil, komur je znana lega kraja Komende: cerkev, grad, učilnica, župnija, kaplanija, Glavarjevega beneficijata dom in hiralnica leže na prijazni višini in tudi prostor nasproti hiralnici, na katerem bi se lahko vzgradila nova bolnišnica, leži prav na tej višini. Daleč na okrog ni nobenega močvirja, — da prestopi ob velikih nalivih potok „Pešata“ svojo strugo ter da poplavi v nižinah ležeče senožeti, kar pa ne traja nikoli nad dva dneva, to je resnica, — a kdo more to imenovati močvirje!

Ako bi bil sploh kraj močviren, menim, da bi ne bilo treba v gradu 14 sežnjev globokega vodnjaka in vodnjak pri hiralnici, ki daje vedno dobro pitno vodo in ga je baš dal skopati pokojni Glavar, ne bil bi globok 9 sežnjev. Smelo trdim, da je Komenda bolj suh kraj, nego Kamnik.

Da nimamo dobre pitne vode! Porabim veščake, naj se potrudijo sem gori, gotovo bodo za nas ugodno sodili.

Ni res, da bi ne imeli mesarja. Komaj 10 minut od Komende na Mlaki je mesar: Janez Črné, ki kolje skozi celo leto vsakovrstno klavno živino in preskrbljuje z mesom celo komendsko in deloma tudi vodiško faro. Premore gotovo nekaj, kajti sicer bi ne konkuriral celó s kamniškimi mesarji in ne prodajal mesa v najboljše kamniške gostilne.

Da nimamo peka, je resnica. Veliko pa je manjših pekarij v okolici, in jedna izmed njih izvažuje svoj kruh ob tržnih dnevih celó v Kamnik, in kakor sem čul trditi, kupujejo ga Kamničanje tudi prav radi. Pripomniti pa moram, da se za sedanjo hiralnico peče kruh doma v hiralnici, in ko bi ga bilo za novo bolnišnico treba ravno od peka, našel bi se gotovo kak podjeten človek, ki bi takoj osnoval pekarijo po mestni šegi.

Da bi se ne dal zdravnik dobiti, kadar ta umrje, dvomim. Treba je vzgraditi dostojno stanovanje in gledé na novo bolnišnico plačo nekoliko zvišati, in videli bode, da bode še treba odločevati, kateri se sprejme.

Upam torej, da bodo odslej gospodje o tukajšnjih razmerah drugače sodili, kajti to pojasnilo zdelo se mi je pravici in resnici na čast nad vse potrebno.

Andrej Mejač, župan.

Iz Braslovč, 17. oktobra. V tem letu se je pri nas ustanovilo „Bralno društvo“, ki se lepo razvija in napreduje. Da se je pa naše društvo moglo s takimi pičlimi dohodki ustanoviti, se imamo zahvaliti v prvi vrsti prečastiti braslovški duhovščini, ki nam premnogo časopisov daruje, potem č. gosp. A. Ribarju, profesorju in duhovniku v Mariboru, ki so nam dokaj knjig naročili, dalje g. dr. M. Travnerju za njegov dobrotni dar in pa „Matici Slovenski“ v Ljubljani, ki nam je lepo število knjig razne vsebine podarila. Vsem dariteljem se odbor tem potom v imenu društva presrečno zahvaljuje.

Deželna sadna razstava.

II.

Ker bi bilo preobširno, ko bi naštevati vsa imena razstavljalcev in razna sicer zanimiva imena jabolk in hrušek, zato bomo tudi v naslednjem omenili le nekatera imena. S tem pa ne nameravamo prezreti tega ali onega, ker vsak razstavljalet hotel je gotov pokazati zanimanje za sadjerejo.

Poleg že imenovanih razstavili so: Fr. Golob z Lesnega Brda, Mežan lepe jabolka, tako imenovane „Glori mundi“, Josip Dekleva iz Postojine, J. Potepan iz Dol. Zemonja, V. Burnik, nadučitelj v Kamniku, nadučitelj Žirovnik (133 vrst), kmetijska podružnica na Bledu (76 vrst), knezo-škofijski vrtnar v Goričah, Fr. Huber. Lepe zbirke so razstavili F. Tavčar, kurat v Besnici, J. Rak, posestnik v Prevojah, poštni uradnik v Ljubljani Fr. Omejec, Fr. Jarc iz Medvod, Jakob Ambrožič iz Ljubnega, J. Fajdiga, vrtnar pokojnega viteza Schneida, profesor Vester iz vrta ob Golovci, J. Ravhekar in L. Hribar iz Bohinja, Fr. Štupar iz Vodič, Gregor Jakelj, župnik v Rudniku, Matija Persin, Fr. Zdešar iz Utika, J. Brodnik iz Šmartina, Fr. Dolinar iz Sušee pri Dobrovi, učitelj Fr. Praprotnik iz Preske, J. Rulec iz Ljubljane. Lepi sta zbirki Fr. Bizjaka iz Draževnika in Mat. Ranta iz Dobrove. Al. Bayer, umirovljeni računski svetovalec, razstavil je več lepih in dobrih vrst, dalje baron Gagern iz Mokric, Ive Pezdirč, iz Drašič, Iv. Šašel iz Adlešič, J. Lapajne s Krškega, pl. Reya iz Nemške Vasi, vitez Langer iz Beršlina, Franc Campa, M. Lovšin, in g. Lebar iz Zapotoka, A. Zavrl iz Svibnega, J. Franke iz Št. Petra, Fr. Koncilija iz Žužemberka, Ig. Vrančič iz Zagradca, kmet. podružnica v Ratečah (nad 200 vrst), P. Režek iz Starega Trga, J. Sajé iz Št. Jerneja, Fr. Klinar iz Hrušice, gospa Kecel iz Kamnika, A. Rozman iz Žabnice, Schrey iz Jesenic, M. Pirc iz Kranja, A. Javoršek iz Mengša, G. Koželj iz Št. Gotharda, L. Blejec, iz Trzina, J. Zupan iz Kroke, kmet. podružnica iz Ribnice. Jako lepa je zbirka raznovrstnih jabolk g. pl. Leuka, graščaka na Raki. Razstavili so dalje Al. Vdovič iz Dolžaka, J. Petek iz Kresnic, J. Erker od Stare Cerkve, A. Kulavica s Toplic, Štefan Jaklič iz Št. Vida pri Zatičini, naslednik izvrstnega sadjerejca pokojnega župnika Kulavica razstavil je najlepše hruške; dalje L. Abram iz Kostanjevice, Jakob Kalan iz Morovca in M. Grm iz Adlešič.

Dnevne novice.

(Deželni zbor kranjski) je včeraj v dopoldanski seji dovolil ljubljanskemu mestu vzeti na posodo 500.000 gl. Debateso se vdeležili Luckmann, Grasselli, dr. vit. Bleiweis, Dežman in Murnik. Deželni zbor je dalje sklenil zidati deželno gledališče in je dovolil 190.000 gl. Zvečer je bila od 1/2 6. ure do 1/4 8. tajna seja, v kateri se je obravnavala reorganizacija deželnih uradov. Nato so se v javni seji prečitali sklepi o zvišanji plač deželnih uradnikov. Cestna postava vrnila se je deželnemu odboru in se mu naročilo, naj se pogaja z J. Withalmom, da se za deželo ugodno izbrišejn servitutne pravice združene s Kolizejem. Ob 9. uri je dež. glavar zaključil letošnje zasedanje.

(Deželne sadjarske razstave odbor) naprosil nas je, da objavimo p. n. občinstvu, da se bo razstavljeno sadje po oddelkih jutri 24. t. m. ob 3. uri popoldne razprodajalo. Opozorujemo naše gospodinjne na to razprodajo, pri kateri morejo nakupiti lepega, trajnega zimskega sadja.

(Občina cerkljanska) imenovala je enoglasno občespoštovanega, prezaslužnega gospoda Josipa Merka, c. kr. okrajnega glavarja v Kranji, svojim častnim občanom.

(Šolski vrtovi.) Na sadni razstavi razstavila so sadna drevesca z načrti sadnih vrtov naslednja vodstva ljudskih šol: Adlešiče, Dobropolje, Škocijan, Dobrova, Šmarije pri Litiji, Mirna, Vodice, Žužemberk, Kamnik, Tržič, Logatec, Sora, Pirniče, Col pri Vipavi, Bistrica, Rakek, Hrušica, Cirknica, Gorje, Zagorje, Mengeš, Kostanjevica, Preska, Begunje, Slap in Št. Peter na Notranjskem.

(V Ljubljano) se pripelje danes popoldne ob 5. uri 28. pešpolk iz Livna. Po triurnem postanku odpelje se v Prago.

(V Savo) je skočila dné 16. t. m. 43letna vdova M. Bokal iz Litije ter utonila. Ženski se je že več časa mešalo.

(Mesto Zagreb) imelo je že minolo leto nekaj nad 40.000 prebivalcev. Ker je l. 1857. živelo v Zagrebu le 16.657 prebivalcev, to dokazuje, da Zagreb jako hitro raste. S trgovino in obrtom bavi se okoli 17.000 oseb, od teh je 1780 samostalnih.

(Nemška nestrpnost.) Druzega primernege izraza ne moremo najti, da označimo ravnanje, o katerem hočemo izpregovoriti. Dne 14. septembra t. l. nastal je v Loki pri Mengšu požar, ki bi bil za omenjeno vas utegnil imeti pogubne posledice, ko bi ne bili prihiteli na pomoč trzinski gasilci. Z občeudovanja vredno veščino in hladnokrvnostjo delovali so tako dolgo, da so lokalizovali ogenj. Ker so vse pogorišče sosedne hiše zavarovane pri „Graški vzajemni zavarovalnici“, obrnilo se je načelnštvo trzinske gasilne naprave do ravnateljstva tega zavoda v Gradec s prošnjo, naj bi za popravilo poškodovanega gasilnega orodja blagovolilo podeliti primerno podporo. Ravnateljstvo „Graške vzajemne zavarovalnice“ pa je vrnilo občini Loka slovensko pisano prošnjo brez odgovora, nekdo pa — brzkone sluga, ki je prošnjo ekspedoval — zapisal je ná-njo: „Wir sind Deutsche, und können diese Schmirasch nicht, daher retur.“ (Podpisa čitati ni mogoče.) Te besede slišal je pisalec — ki se sicer bori z nemškim pravopisom — menda iz ust svojih višjih. Komentara ni treba!

(„Schwarzgelb“.) Tako se bode imenoval nov političen list, ki bode z dnem 1. novembra pričel izhajati na Dunaji vsako sredo in soboto. Zastava mu bo, kakor povzamemo iz doposlanega nam vabila na naročbo, črno-rumena, avstrijska, pod katero morejo vse avstrijske dežele dobiti zgodovinsko svojo avtonomijo, vsi narodi popolno enakopravnost. Pod črno-rumeno zastavo je prostora dovolj za vse zgodovinske in narodne pravice. Naročnina znašala bo za celo leto 8 gl. Naslov: „Schwarzgelb“, Wien, Währing, Herrengasse 12.

(Koliko stoji potovanje nemškega cesarja.) Angleški list „Truth“ piše, da potovanje cesarja Viljema na Dunaj in v Rim stoji okoli pol milijona goldinarjev. Velike svote je daroval služabnikom vladarjev. Iz Berolina prinesel je seboj 80 diamantnih prstanov, 150 zlatih redov, 30 zapestnic z diamanti, 6 prekrasnih sabelj, 3 velike slike svoje in družine v zlatih okvirih, 30 zlatih ur z verižicami, 100 smodkovnic in 20 redov rudečega in črnega orla z diamanti.

(Vabilo) k veselici, katero priredi „Delavsko bralno društvo“ v Idriji v nedeljo dné 28. oktobra

v pivarni „pri črnem orlu“ v proslavo štiridesetletnega vladanja Njeg. velečastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. z nastopnim vspehom: 1. Uvodnica „Planinska cvetlica“, E. Titel, godba. 2. „Slavnostna himna“, uglasbil J. Hribar, moški zbor. 3. „Slavnostni govor“. 4. „Sokolska“, uglasbil A. Foerster, moški zbor. 5. „Zbirka rudarskih pesmi“, J. Kindel, godba. 6. „Oj z Bogom ti plavinski raj“, uglasbil H. Volarič, moški zbor. 7. Raznoterosti iz opere „Ciganka“, Balfé, godba. 8. Igra „Ponesrečena glavna skušnja“, priredil Ignacij Borštnik. 9. „Venec slovanskih pesmi“, godba. 10. „Sredi vasi“, uglasbil dr. G. Ipavie, moški zbor. 11. „Zapevka“, iz opere „Maria di Rudenz“, Donizetti, godba. 12. Tombola, listki po 10 novč. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstopnica za ude 10 novč., za neude 20 novč., ženski spol prost. — K obilni vdeležbi vabi uljudno odbor.

(25.000 gld.) je glavni dobiček loterije jubilejne razstave. Kakor izvemo, bodo srečke v kratkem razprodane. Čitatelje opozarjamo, da bo srečkanje že dne 31. oktobra.

Telegrami.

Dunaj, 22. oktobra. Princ Henrik je po prisrčnem poslovljenju od cesarja in cesarske rodbine odpotoval v Darmstadt ob 1/4 9. uro zvečer. Prestolonaslednik ga je spremljal na kolodvor.

Berolin, 22. oktobra. „Nordd. Allg. Ztg.“ piše: Cela Nemčija se zahvaljuje Avstriji in Italiji za ljubeznjivi sprejem cesarjev. Kakor so napravili tu prebiti dnevi v cesarjevem sreci neizbrisljiv vtis, takó se bo tega spominjala tudi Nemčija vse bodoče čase.

Tuji.

21. oktobra.

Pri **Maltcu**: L. Felber, A. Bielitz, Arlt, Angel in J. Weiner, trgovci, z Dunaja. — B. Pillich, nadučitelj, iz Kotoč. — Gasser iz Trsta. — Jausl, potovalec, iz Brna. — Corin, trgovec, iz Trsta.

Pri **Slonu**: dr. C. vitez pl. Rovalle iz Trsta. — dr. G. Zenovich, jurist, iz Trsta. — Trostler, potovalec, z Dunaja. — Leopold Löwith, V. Lenk, J. Soukup in E. Schwab, trgovci, z Dunaja. — G. Modler, trgovec, s soprogo, iz Maribora. — Frane Klinger, vladni koncipist, s soprogo, iz Opave.

Umrli so:

19. oktobra. Adela Šleimar, posestnikova žena, 32 let, Šelenburgove ulice št. 4, myona uteri.

Zahvala.

Slavna kmetijska podružnica v Postojni je darovala tukajšnji ljudski šoli lepo garnituro vrtnarskega orodja. Za ta blagi dar izreka podpisani krajni šolski svet toplo zahvalo.

Krajni šolski svet v Slavini,
dne 16. oktobra 1888.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vjeter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
22.	7. u. jut.	740.6	—5.0	sl. svzh.	megla	0.00
	2. u. pop.	737.8	7.6	sr. sever	del. jasno	
	9. u. zveč.	739.9	0.8	sl. svzh.	jasno	
Srednja temperatura 1.1° C., za 8.9° pod normalno.						

Srednja temperatura 1.1° C., za 8.9° pod normalno.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

23. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 75 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 40 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 80 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 70 „
Akcije avstr.-ogerske banke	870 „ — „
Kreditne akcije	311 „ 40 „
London	121 „ 70 „
Francoski napoleond.	9 „ 64 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 78 „
Nemške marke	59 „ 60 „

Št. 17119.

Razglas.

(3)

V smislu §. 37. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se javno naznanja, da so **proračuni o dohodih in potroških**:

1. mestne blagajnice ljubljanske,
2. mestnega ubožnega zaklada,
3. zaklada meščanske bolnišnice in
4. ustanovnega zaklada

za 1889. leto že sestavljeni in bodo od **16. do 30. tega meseca** razgrnjeni v magistratnem ekspeditu občanom na vpogled, da vsak lahko svoje opazke v njih navede.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dne 15. oktobra 1888.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priloga prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so **oljnatih barv v ploščevinastih pušicah** (Bleibüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno. tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — **Modroce na peresih** (Federmadratten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: **altarne preproge**.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizke cen.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobani zastonj in franko.

Prostovoljna dražba!

Dne 5. novembra t. l. prodajal se bode parceloma tudi pod nastavljenno ceno po sodnijskem potu v Količevem iz zapuščine Jakoba Kočevarja mlin v Količevem št. 22 pri Kamniku, z izvrstno vodno silo, tudi v druge industrijske namene pripraven, hiša in poslopja z „fundus instructus“ om vred, dalje njive, travniki in gozdi. — Ara (vadum) 10% nastavljene cene. — Tretjina kupnine plačati je v 14 dneh, ostalo v dveh mesecih. — Nadaljnji pogoji poizvedo se pri **okrajni sodnji na Brdu**. Dne 7. novembra bode dražba premičnih rečij.

(1)

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo

☛ zavarovanje življenja. ☛

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno potrebno** pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njenih dobrot.

Za neznaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj, potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovaneu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno

(58)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospoke ulice 12.)

Žrebanje prihodnji teden!

Srečke obrtne razstave, prirejene v proslavo cesarske svečanosti, samó 50 kr.

Glavni dobiček **25.000** goldinarjev.

(16)

Srečke dobivajo se v Ljubljani pri J. C. MAYERJ-U.